

Szeged gyomra

(A Délmagyarország munkatársától.) A mindennapi kenyér mellől lassankint leszoktunk a mindennapi husról, jöttek a téztás napok, követték a tésta- és husnélküliek, végül jóformán már kenyérre is alig tellett. A középosztály, ha szabad így magunkat kifejezni, növényevő lett, főzeléken élt, luxusnak nyilvánítván a húst, amelyből pedig a boldog békeévekben a legnagyobb mennyiséget fogyasztotta.

Szeged gyomráról szeretnénk itt néhány sort papírra vetni, pedig a kép aligha lehet teljes, hiszen jóformán semmi egyéb adat nem állt rendelkezésre, mint a vágóhid kitűnő vezetőjének, Beck főállatorvosnak statisztikái, amelyek azonban tul ezen a száraz és egyhangu tudományon, mindennél érdekesebben világítanak a helyzetre.

A vágóhid felé vezető, sokat ócsárolt, rossz kövezetű uton nem dübörögnek a társzekerek, teherautók nem verik fel a port. Itt se

különb a helyzet, mint a belső városrészekben. *Nincs pénz, nincs kereset, nincs forgalom.* Valamikor vigabban mentek erre a dolgok. Most még az ostorpatogás sem rémiszteti a szárcsákat, amelyek már nagyban treníroznak az elkövetkezendő uszómitingekre.

A vágóhid. A szegedi marhák és egyéb négylábu emnivalók vesztőhelye. Elnyújtott panaszos bögés szűrődik ki egy épületből. Odébb tagbaszakadt mészáros legények remegő véres husokat cipelnek a kocsi, bárányok bégetnek keservesen, persze husvéti szezon van, a bejárat előtt zsandártollu kakas dirigálja népes háremét.

— Hát bizony — mondja Beck főállatorvos — *a békeévekhez képest nagy a visszaesés, csaknem a felére csökkent a husfogyasztás.*

Előveszi az aktáit és szó nélkül rájuk mutat. Beszédes számok. Ime itt következnek:

A szegedi vágóhídon levágtak

	Marhát	borjut	juhot	bárányt	sertést	lovat
1907-ben	5092	4357	7191	10932	15850	—
1908 „	6962	6768	9194	12877	23467	—
1909 „	8359	8495	11648	14435	24815	—
1910 „	8542	7110	9648	13680	24423	—
1911 „	6055	5522	10764	11350	23708	—
1912 „	6305	6202	11936	13500	27902	—
1913 „	6848	6741	14331	12470	37297	235
1914 „	9757	7110	20100	9655	39874	110
1915 „	10052	4277	20060	12188	24815	140
1916 „	11338	3215	11024	7888	23485	118
1917 „	9276	4264	14950	7339	23681	214
1918 „	8829	4811	17876	2999	25923	182
1919 „	9923	3077	14049	2130	11588	263
1920 „	3071	2962	2513	737	16437	151
1921 „	7108	5364	3554	2945	26590	208
1922 „	6796	7425	4620	4954	21899	922
1923 „	3726	5588	4076	2184	21860	1573
1924 „	3124	5869	4448	2744	17818	859
1925 „	3779	7752	7790	6969	24538	594
1926 „	3924	8791	7485	11119	27872	737
1927 „	4055	7980	4815	8375	25548	1061
1928 „	4092	8798	3817	8863	28061	1461

A legkritikusabb két év az 1923 és 1924-es év volt. A marha- és borjúhus fogyasztása ezekben az években a legalacsonyabb, viszont *annyi lovat vágnak le, mint addig sohasem.* Általában a ló, mint táplálkozási anyag egyre számottevőbb tényezőt képez Szeged közelélmzésében.

Az a lassu javulás, ami 1925-től 1929-ig a számoszlopokból kiolvasható, *csak látszólagos.* Nem Szeged jólétének javulását hirdeti, hanem az idehelyezett hivatalok és intézmények szükségleteit magyarázza.

Ezüst díszfárgyak, evőeszközök, Schaffhausen órák, brilliáns ékszerek legolcsóbban vásárolhatók BOKOR ékszerésznél, Kelemen ucca 7. Telefon 18-36.

Kelengyék himzését és rajzolását a legszebb kivitelben, a legmodernebb mintákkal, tuténys árban készíti Müller Erzsébet kézmunka himző és előrajzoló üzlete Takaréktár u. 1.

Pontosan 22 évnek az adatai ezek, tehát amióta a szegedi vágóhid üzemben van.

22 év alatt

levágtak:

marhát	147.013 darabot
borjut	132.478 „
juhot	215.889 „
bárányt	180.333 „
sertést	537.449 „
lovat	8829 „

összesen tehát 1.221.991 darab

állat került levágásra 1928 december 31-ig bezárólag.

Érdekesen alakul

a kilogram súly

szerinti csoportosítás, itt azonban az összehasonlításra elegendő csak az 1927. és 1928-as év összevetése.

A levágott állat vágósúlya volt

1927-ben:

marhát	918.170 kg.
borjú	416.750 „
juhát	96.480 „
bárányt	64.170 „
sertést	2.590.300 „
lót	151.723 „

1928-ban:

marhát	925.200 kg.
borjú	480.480 „
juhát	77.160 „
bárányt	68.467 „
sertést	2.988.628 „
lót	163.632 „

Természetesen ezek a számok nem jelentik azt a husmennyiséget, amit Szeged elfogyaszt, mert Szegeden még ma is rengeteg sertést vágnak le a házaknál. Budapesten csak a vágóhídon szabad levágni a sertést, ami így is van rendjén, mert a vágóhídról a hus nem kerülhet feldolgozásra, vagy fogyasztásra addig, amíg azt az állatorvos meg nem vizsgálja. Szegeden bizony ez nem így van. Mindenki vághat itt disznót és fogyaszthatja el anélkül, hogy az orvos a levágott állat husát megvizsgálta volna. Három évvel ezelőtt még a Széchenyi-tér egyik házában is hizlaltak disznót! 1928-ban az Attila-ucca egyik olyan házában, amelyiknek nem volt udvara, egy sarokban rőtögték a kocák márciustól karácsonyig. A nagyvárosiasság követelményeihez tartozik ez is.

De beszéljenek az érdekeltek.

A mészáros

sir. Ő érzi legjobban az áldatlan idöket.

— Agyon vagyunk ütve. Állatforgalmi adó, jövedelmi adó, kereseti adó, fogyasztási adó, forgalmi adó, kövezetvám, bélyegilleték, vágatási díj, fuvar költségek, üzleti rezszi az van bőven. De fogyasztó? Az nincsen. Amelyikünk egy héten elad egy fél marhát, annak már jól megy! De hány van ilyen. Csak azoknak a mészárosoknak megy jól, akik szállítanak. A klinikáknak, kórházaknak, katonaságnak. Én csak egyszerű mészáros vagyok, nincs nálam könyvvezetés, csak annyi, amennyire kötelez a forgalmi adóhivatal. Igaz, hogy minden napomból fél napig ezzel kell bibelőd-nöm. Nem bánám már ezt se, *csak vevőt látnék.* Eltűnt, a föld nyelte el a vásárló közönséget. Régi, békebeli mészáros vagyok, alig a negyedére csökkent a forgalmam. Igaz, a szakma is erősen megszaporodott. *Háromszor annyi a mészáros most Szegeden, mint békében.*

Kiléptünk a székéből és

fogyasztórá

kezdünk vadászni. Elég sokáig kellett várni, amíg jött. Megkopott tisztviselő figura volt. A hivatalból siethetett haza.

— Először is — mondotta — ki kell jelenenem, hogy *én nem vagyok fogyasztó.* Lehet azt fogyasztásnak nevezni, ha egyszer egy héten hatodmagammal fél kilogram jó öreg marhahus kerülhet az asztalomra? Nem mondom, békében divatban volt az állati termékekkel való táplálkozás. uram mi már elszoktunk attól.

Fanyar mosolyra húzza el a száját.

— Hus? — És szomorúan legyint egyet a kezével. Luxuscikk, pedig a gyerekek egyre kineznek: husika, husika! Honnan vegyem? Most viszem haza holnapra azt a bizonyos fél kilót.

A fogyasztók krízisére mutattak rá a kereskedők minapi gyűlésén:

Tévedés. Ez nem a fogyasztók krízise, ez már a fogyasztók katasztrófája.

Gábor Arnold.

Aki a

Délmagyarországra

előfizet

n e m k ü l ö n b e n m i n d e n r é g i e l ő f i z e t ő

féláron azaz 8 pengőért kap egy eredeti

6X9 cm.-es KODAK fényképezőgépet

A fényképező gépeket kiadó hivatalunk utalványára április 1-től kezdve Kellner Márton, Flebmann B. és Sandberg Henrik fényképészeti szaküzletek adják ki.